

**אֱלֹהִים הָכִי תִיַּנֵּן, אֱלֹהֵי־זָכָה בְּהֵאֵי עֲלֵמָא מַה
דְּלֵא זָכָה נְבִיאָה אַחְרָא, בַּר מוֹמְשָׁה. (וְעַם כָּל**

**דָּא לֹא בָעָא לְאַמְרָהּא לְמַרְיָה) תָּא חֲזִי, מָאִי כְּתִיב, (מַלְכִים ב ד) וַיְהִי
הַיּוֹם וַיַּעֲבֹר אֱלֹהֵי־זָכָה אֶל שׁוֹנִים וְשָׁם אִשָּׁה גְדוֹלָה.
מָאִי אִשָּׁה גְדוֹלָה. אֱלֹהִים גְדוֹלָה בְּעוֹבְדָהּא, דְּכָל בְּנֵי
(ס"א דְרָא) בֵּיתָא, מִשְׁתַּבְּחִין בָּהּ, וְהִיא עֲקָרָא דְּבֵיתָא,
וּבְגִין דְּבַעֲלָהּ לָא הָוּה שְׂכִיחַ בְּבֵיתָא, לְמַהוּי עֲקָרָא,
לָא הָוּה אַדְּפֵר הוּא, אֱלֹהִים הִיא.**

**וְתוֹ, וְשָׁם אִשָּׁה גְדוֹלָה: גְדוֹלָה עַל כָּל שְׂאֵר נְשִׁי
עֲלֵמָא, דְּהָא שְׂאֵר נְשִׁי עֲלֵמָא, כִּד חֲמָאן
אוֹשְׁפִיזָא בְּבֵיתָא, מְצַטְעָרֵן בֵּיהּ, וְדַחְקוּן בֵּיהּ כָּל
שְׂכָן לְאַפְקָא עָלֶיהָ מְמוֹנָא, וְהִיא חֲדַת בֵּיהּ
בְּאוֹשְׁפִיזָא, וְלֹא־אִפְקָא עָלֶיהָ מְמוֹנָא, כָּל שְׂכָן כִּיּוֹן
דְּחֲמַת לִיהּ לְאַלְיֵשֶׁע חֲדַת בֵּיהּ לְחֲדָא. וְעַל דָּא,
שְׂבַחָא דְּכֻלָּא דְּאַתְתָּא הִיא, דְּהָא אוֹשְׁפִיזָא דְּבֵיתָא**

לשון הקודש

בבית להיות עקר, לא נזכר הוא, אלא היא.

ועוד, ושם אשה גדולה – גדולה על כל שאר נשות העולם. שהרי שאר נשות העולם, בשרואות אורח בבית, מצטערות בו ודוחקות אותו, וכל שכן להוציא עליו ממון, והיא שמחה באורח ולהוציא עליו ממון, כל שכן כיון

אלא כך שנינו, אלישע זכה בעולם הזה מה שלא זכה נביא אחר, פרט למשה.

ועם כל זה לא רצה להטריח את רבונו בא ראה מה כתוב, (מלכים-ב ד) ויהי היום ויעבר אלישע אל שונם ושם אשה גדולה. מה זה אשה גדולה? אלא גדולה במעשיה, שכל בני (היה) הבית משתבחים בה, והיא עקר הבית. ומשום שבעלה לא היה מצוי

דְּאִתְתָּא הִיא. וּבְגִין כִּךְ וְשָׁם אִשָּׁה גְדוּלָה, גְדוּלָה
עַל שְׂאֵר נָשִׁין. וְתֵאמֶר אֶל אִשָּׁה הִנֵּה נָא יַדְעֵתִי
כִּי אִישׁ אֱלֹהִים קָדוֹשׁ הוּא, בְּמָה יַדְעָה. אֲלֵא הָא
אוּקְמוּהָ חֲבֵרֵיא, דְּשׁוֹשִׁיפָא חֲזוּרָא זְרִיקַת לִיה
בְּעֶרְסִיה. וְלֹא חֶמֶת בִּיה קָרִי מַעוּלָם, וְלֹא אַעֲפֹר
זְבוּבָא בְּפִתוּרִיה.

הֵנִי מִיְלֵי קְשִׁינָא, אִי תִימָא דְלֹא חֶמֶת בִּיה קָרִי,
הָא סְגִיָאִין אֵינּוּן בְּנֵי נָשָׂא הָכִי בְּעֶלְמָא, מַה
שְׁנוּיָא הָכָא. וְאִי תִימָא דְלֹא עָבַר זְבוּבָא בְּפִתוּרִיה.
אַמְאִי כְּתִיב, הִנֵּה נָא יַדְעֵתִי, וְכִי הִיא יַדְעָה, וְלֹא
אַחֲרָא, וְהָא כָּל אֵינּוּן דְּחֶמּוּ לִיה אֲכִיל בְּפִתוּרִיה
חֲזוּ יַדְעִי.

אֲלֵא שְׁפִיר קְאָמְרַת, אֲבָל הִנֵּה נָא יַדְעֵתִי, הִיא
יַדְעָה, וְלֹא אַחֲרָא, בְּגִין דְּהִיא מְתַקְנַת

לשון הקודש

עבר זבוב על שלחננו.
הַדְּבָרִים הַלְלוּ קָשִׁים. אִם תֵּאמֶר שְׂלֵא
רְאִתָּה בּוֹ קָרִי, הֲרִי רַבִּים הֵם בְּנֵי אָדָם
כְּאֵלֶּה בְּעוֹלָם. מַה הַשְׁנִי כָּאֵן? וְאִם
תֵּאמֶר שְׂלֵא עָבַר זְבוּב עַל שְׁלַחְנֵנוּ, לְמָה
כְּתוּב הִנֵּה נָא יַדְעֵתִי? וְכִי הִיא יַדְעָה
וְלֹא אַחֲרָא? וְהֲרִי כָּל אֵלֵינוּ שְׂרָאוּהוּ אוּכַל
בְּשְׁלַחְנֵנוּ הֵיוּ יוֹדְעִים!
אֲלֵא יִפְהָ אֲמַרְהָ, אֲבָל הִנֵּה נָא יַדְעֵתִי

שְׂרָאֲתָה אֶת אֱלִישֶׁע, שְׂמַחָה בּוֹ מְאֹד.
וְעַל בֶּן הַשֶּׁבַח שֶׁל הַכֹּל הוּא שֶׁל הָאִשָּׁה,
שְׁהָרִי הָאוֹרַח שֶׁל הַבַּיִת הוּא שֶׁל
הָאִשָּׁה, וְלִכֵּן פְּתוּב וְשָׁם אִשָּׁה גְדוּלָה,
גְדוּלָה עַל שְׂאֵר הַנָּשִׁים. וְתֵאמֶר אֶל
אִשָּׁה הִנֵּה נָא יַדְעֵתִי כִּי אִישׁ אֱלֹהִים
קָדוֹשׁ הוּא. בְּמָה יַדְעָה? אֲלֵא הֲרִי
פְּרִשׁוּהָ הַחֲבֵרִים, שְׂפָרְדִין לְכֵן שְׂמָה לוֹ
בְּמַסְתּוֹ, וְלֹא רְאִתָּה בּוֹ קָרִי מַעוּלָם, וְלֹא

עֲרִסְיָה, בְּשַׁעֲתָא דְשָׁכִיב בְּלִילְיָא, וּבְשַׁעֲתָא דְקָאִים
 בְּצַפְרָא. וְהָאֵי דְקָאֲמְרֵי דְשׁוֹשִׁיפָא תְּזוּרָא זְרִיקַת
 לִיה בְּעֲרִסְיָה, הָכִי הָזָה, וּבָהּ יִדְעָה, דְּאֲרַחָא
 דְּעֵלְמָא, פִּינּוּן דְּקָאִים בְּרֵשׁ נָשׁ מִעֲרִסְיָה, סָלִיק
 שׁוֹשִׁיפָא דְנָאִים בָּהּ, רִיחָא מְנוּזָלָא. וְהָאֵי, בְּשַׁעֲתָא
 דְּסִלְקַת תְּהוּא שׁוֹשִׁיפָא מִעֲרִסְיָה, הָזָה סָלִיק רִיחִין.
 כְּרִיחִין דְּגִנְתָּא דְּעֵדֶן. אָמְרָה אֵי לָאו דְּקִדִּישָׁא
 הוּא, וּקְדוּשָׁה דְּמַרְיָה עָלֶיהָ, לָא סָלִיק רִיחָא
 קִדִּישָׁא הָכִי.

בְּגִינֵי כֶּךָ, בְּעֵי לְאֲתַפְרָשָׁא מִן בֵּיתָא, דְּלֹא אֲזִדְהָר
 בְּרֵשׁ נָשׁ כָּל כֶּךָ בְּבֵיתָא. אֲבָל אֲמַרְתָּ, (מלכים ב'
 ד') נַעֲשֶׂה נָא עֲלֵית קִיר קַטְנָה וְנָשִׁים לֹא שָׁם מִטָּה
 וְשִׁלְחָן וְכֶסֶף וּמְנוּזָרָה, אֲרַבַּע אֵלִין לָמָּה. אֵלָּא בְּגִין
 דְּאֵינוּן תְּקוּנָא דְּכִנְסַת יִשְׂרָאֵל, דְּאֲתַקְרִיאַת עֲלֵיית
 קִיר, וְהָכִי אֲתַקְרִיא, כְּמָה דְּכַתִּיב, (ישעיה לח) וַיִּסַּב
 חֲזַקְיָה פָּנָיו אֶל הַקִּיר.

לשון הקודש

מִמְּטָתוֹ, הִנֵּה מַעְלָה רִיחוֹת כְּרִיחוֹת בְּנֵי
 עֵדֶן. אָמְרָה, אֵלּוּלֵי שְׁקֹדוּשׁ הוּא וּקְדוּשַׁת
 אֲדוּגוֹ עָלָיו, לֹא הִנֵּה מַעְלָה כְּזֶה רִיחַ
 קְדוּשׁ.

מִשׁוּם כֶּךָ עָרִיד לְפָרֵשׁ מִן הַבַּיִת, כִּי
 לֹא נִזְהָר אָדָם כָּל כֶּךָ בַּבַּיִת. אֲבָל
 אָמְרָה, נַעֲשֶׂה נָא עֲלֵית קִיר קַטְנָה וְנָשִׁים

— הִיא יִדְעָה וְלֹא אַחֵר, מִשׁוּם שֶׁהִיא
 תְּקַנְהָ אֶת מִטָּתוֹ בְּשַׁעָה שֶׁשָּׁכַב בְּלִילָה
 וּבְשַׁעָה שֶׁקָם בַּבֶּקֶר. וְזֶה שֶׁאָמְרוּ שְׁפָדִין
 לְבָן שָׂמָּה לֹא בְּמִטָּתוֹ, כֶּךָ הִנֵּה, וּבְזֶה הִיא
 יִדְעָה. שֶׁדֶרֶךְ הָעוֹלָם, פִּינּוּן שְׁעוּמַד אָדָם
 מִמְּטָתוֹ, מַעְלָה הַפְּדִין שֶׁיִּשֵּׁן בּוֹ רִיחַ
 מְנוּזָל. וְזֶה, בְּשַׁעָה שֶׁלְקַחְתָּ אוֹתוֹ סָדִין

מִטָּה וְשִׁלְחַן וְכֶסֶף וּמְנוּחָה, לָאוּ אֵינּוֹן כְּתִיקוֹן
 דְּשִׁמוּשָׁא, דְּהָא כֶּסֶף קָא בְּעֵי בְּקַדְמֵיתָא,
 וּלְבַתֵּר שִׁלְחַן, לְבַתֵּר מְנוּחָה, לְבַתֵּר מִטָּה, אֲמַאי
 אֶקְדִּימַת מִטָּה. בְּגִין דְּהִיא חֲבִיבָה עָלֶיהָ יִתִּיר
 מִכָּלָא, וְאֶקְדִּים פֶּר נֶשׁ מַה דְּחֲבִיב עָלֶיהָ.

וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ שָׁמָּה. (מלכים ב' ד')

וַיְהִי הַיּוֹם, מָאן
 הוּא יוֹמָא דָּא. אֵלָא כְּמַה דְּאוּקְמוּהָ. וְתָא
 חֲזִי. הֵהוּא יוֹמָא, יוֹמָא טַבָּא דְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הָזֵה,
 דְּאֶתְפָּקְדוּ בֵּיהּ עֲקָרוֹת דְּעֵלְמָא, וְאֶתְפָּקְדוּן בֵּיהּ בְּנֵי
 עֵלְמָא. קָרָא לְשׁוֹנְמִית וְאָמַר, (מלכים ב' ד) הִנֵּה חֲרָדְתָּ
 אֵלֵינוּ אֵת כָּל הַחֲרָדָה הַזֹּאת. בְּגִינֵי כֵךְ, אֶצְטְרִיכְנָא
 לְעֵינָא יוֹמָא דָּא בְּדֵינֵי דְּעֵלְמָא, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא דָּאִין בְּיוֹמָא דָּא (דף מ"ד ע"ב) לְעֵלְמָא, וּבְגִין

לשון הקודש

משום שהיא חביבה עליו יותר מהכל,
 ומקדים אדם מה שחביב עליו.
 וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ שָׁמָּה. וַיְהִי הַיּוֹם, אֵיזָהוּ
 יוֹם זֶה? אֵלָא כְּמוֹ שֶׁבְּאַרוּחָה. וּבֵא רְאֵה,
 אוֹתוֹ יוֹם, יוֹם טוֹב שֶׁל רֵאשׁ הַשָּׁנָה הַזֵּה,
 שֶׁבוּ נִפְקְדוּ עֲקָרוֹת הָעוֹלָם וְנִפְקְדִים בוֹ
 בְּנֵי הָעוֹלָם, קָרָא לְשׁוֹנְמִית וְאָמַר, הִנֵּה
 חֲרָדְתָּ אֵלֵינוּ אֵת כָּל הַחֲרָדָה הַזֹּאת.
 משום כך הצטערתי לעיני היום הזה

לו שם מטה ושלחן וכסף ומנוחה.
 ארבעה אלה למה? אלא משום שהם
 תקון של כנסת ישראל שנקראת עלית
 קיר, וכך נקראת, כמו שכתוב ויסב
 חזקתה פניו אל הקיר.

מִטָּה וְשִׁלְחַן וְכֶסֶף וּמְנוּחָה, הֵם אֵינָם
 כְּמוֹ תִקּוּן הַשִּׁמוּשׁ, שֶׁהֲרִי צָרִיךְ בְּתַחֲלָה
 כֶּסֶף, וְאַחַר כֵּךְ שִׁלְחַן, אַחַר כֵּךְ מְנוּחָה,
 אַחַר כֵּךְ מִטָּה. לְמַה הִקְדַּמְתָּ מִטָּה?

דְּאֵתְפַרְשָׁנָא בְּלַחֲדָא בְּאֵתֵר דָּא, אֲצִטְרִיכְנָא
לְאַסְתַּכְלָא בְּרִגְזֵיזוּ דְעֵלְמָא.

וְמָה לַעֲשׂוֹת לָךְ הַיֵּשׁ לְדַבֵּר לָךְ אֶל הַמַּלְאָךְ אוֹ
אֶל שַׂר הַצְּבָא. (מלכים ב' ד') וְכִי מָלָה דָּא לְמָה
אֲצִטְרִיכָא לְגַבֵּי אֲתָתָא, דְלֹא נִפְקַת וְלֹא אֲזִילַת וְלֹא
עָאֲלַת בְּהִיכְלָא דְמַלְכָּא. אֲלָא, יוֹמָא דָּא הוּא גְרִים,
דְכָל בְּנֵי עֵלְמָא יִתְבִּין (נ"א קנימין) בְּדִינָא, וּבְהִיחֵוּא
יוֹמָא אֲקָרִי קְדָשָׁא בְּרִידָא הוּא מַלְאָךְ. הַמַּלְאָךְ
הַמְשַׁפֵּט. אָמַר לָהּ, אִי אַתְּ אֲצִטְרִיךְ לָךְ לְגַבֵּי
מַלְכָּא עֵלְאָה, עַל עוֹבְדֵינ דֵּי בִידָךְ.

וְהֵאֱמַר בְּתוֹךְ עַמֵּי אֲנִיכִי יִשְׁבֶּת. מָאִי קָאֲמַרְתָּ.
אֲלָא בְּשַׁעֲתָא (נ"א בזמנא) דְדִינָא תְלִיָא
בְּעֵלְמָא, לָא יִתְפַרְשׁ בַּר נָשׁ בְּלַחֲדוּדֵי, וְלֹא יִתְרַשֵּׁים
לְעֵילָא, וְלֹא יִשְׁתַּמּוּדְעוּן בֵּיהּ בְּלַחֲדוּדֵי, דְהֵא בּוֹזְמָנָא

לשון הקודש

הָעוֹלָם יוֹשְׁבִים (עומדים) בְּדִין, וּבְאֹתוֹ יוֹם
נִקְרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַלְאָךְ. הַמַּלְאָךְ
הַמְשַׁפֵּט. אָמַר לָהּ, אִם אַתְּ צְרִיכָה
בְּשִׁבְלֵךְ אֲצֵל הַמַּלְאָךְ הָעֲלִיּוֹן עַל
הַמַּעֲשִׂים שְׂבִינְדִיךְ?

וְהֵאֱמַר בְּתוֹךְ עַמֵּי אֲנִיכִי יִשְׁבֶּת. מָה
אָמַרְתָּ? אֲלָא בְּשַׁעֲתָא (בזמן) שְׂהִדִין תְּלִוֵי
בְּעוֹלָם, שְׁלֹא יִפְרַד אָדָם לְבִדּוֹ, וְלֹא
יְהִיָּה רְשׁוּם לְמַעְלָה וְלֹא יִפְרִיזוּ אוֹתוֹ

בְּדִינֵי הָעוֹלָם, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא דִּן
בַּיּוֹם הַזֶּה אֶת הָעוֹלָם. וּמִשׁוּם שֶׁנִּפְרַדְתִּי
לְבַד בְּמָקוֹם זֶה, הֲצִטְרַכְתִּי לְהַסְתַּכֵּל
בְּרִגְזוֹ שֶׁל הָעוֹלָם.

וְמָה לַעֲשׂוֹת לָךְ הַיֵּשׁ לְדַבֵּר לָךְ אֶל
הַמַּלְאָךְ אוֹ אֶל שַׂר הַצְּבָא, וְכִי דַבֵּר זֶה
לְשֵׁם מָה הָאִשָּׁה צְרִיכָה, שֶׁהִרִי אֵינָה
יוֹצֵאת וְלֹא הוֹלֶכֶת וְלֹא נִכְנָסֶת לְהִיכַל
הַמַּלְאָךְ? אֲלָא יוֹם זֶה הִנֵּה גֹרָם, שְׂכָל בְּנֵי

(אחרא) דְּדִינָא תְּלִיָא בְּעֵלְמָא, אֵינּוּן דְּאַשְׁתְּמוּדְעוּן
 וְרִשְׁיֻמִּין בְּלַחֲדֵיהוּ, אַף עַל גַּב דְּזַכָּאִין אֵינּוּן, אֵינּוּן
 אַתְּפִסֵּן בְּקַדְמִיתָא. וְעַל דָּא, לָא לְבַעֵי לִיהּ לְאֵינִישׁ,
 לְאַתְּפִרְשָׁא מִפִּין עֲמָא לְעֵלַם, דְּבִכָּל זְמָנָא רַחֲמֵי
 דְּקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא עַל עֲמָא פְּלִהוּ בְּחַד. (וְלֹא לְבַעֵי
 לִיהּ לְאֵינִישׁ לְאַתְּפִרְשָׁא מִן עֲמָא לְעֵלַם) וּבְנֵינִי כִּךְ אֲמַרְתָּ, בְּתוּךְ
 עַמִּי אָנֹכִי יִשְׁבֶּת, וְלֹא בְּעֵינָא לְאַתְּפִרְשָׁא מִנֵּיהוּ,
 כִּמָּה דְּעַבְדְנָא עַד יוֹמָא דִּין.

וַיֹּאמֶר גִּיחְזִי אֲבָל בֶּן אֵין לָהּ וְגו'. אָמַר לָהּ
 אֱלִישֶׁע. הָא וּדְאִי שַׁעְתָּא קִיִּימָא, דְּהָא
 יוֹמָא גָרִים. וַיֹּאמֶר לְמוֹעֵד הַזֶּה כָּעֵת חִיָּה אַתְּ
 חוֹבֶקֶת בֶּן. וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתֵּלֵד בֶּן לְמוֹעֵד הַזֶּה
 כָּעֵת חִיָּה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלֶיהָ אֱלִישֶׁע. לְמוֹעֵד וּדְאִי.
 לְבַתָּר מִית. מָאִי טַעְמָא מִית. אֲלָא בְּנִין דְּאַתִּיבָּה

לשון הקודש

היום הזה.

וַיֹּאמֶר גִּיחְזִי אֲבָל בֶּן אֵין לָהּ וְגו'. אָמַר
 לָהּ אֱלִישֶׁע, הֲרִי וּדְאִי שַׁהֲשַׁעָה עוֹמְדָת,
 שַׁהֲרִי הַיּוֹם גָּרִים. וַיֹּאמֶר לְמוֹעֵד הַזֶּה
 כָּעֵת חִיָּה אַתְּ חֹבֶקֶת בֶּן. וַתַּהַר הָאִשָּׁה
 וַתֵּלֵד בֶּן לְמוֹעֵד הַזֶּה כָּעֵת חִיָּה אֲשֶׁר
 דִּבֶּר אֵלֶיהָ אֱלִישֶׁע. לְמוֹעֵד וּדְאִי. אַחַר
 כִּךְ מִת. מָה הַטַּעַם מִת? אֲלָא מִשּׁוּם
 שְׁנַתָּן לָהּ וְלֹא לְבַעֲלָהּ. וְנִקְשֶׁר מִמְּקוֹם

לְבִדּוּ, שַׁהֲרִי בְּזִמְנָא וְאַחֲרֵי שַׁהֲדִין תְּלִיָּו
 בְּעוֹלָם, אוֹתָם שַׁרְשׁוּמִים וְגוּדְעִים לְבָדָם
 – אַף עַל גַּב שַׁהֲם צְדִיקִים, הֵם גְּתַפְסִים
 בְּרֵאשׁוּנָה. וְעַל כִּךְ לֹא צְרִיךְ לְאָדָם
 לְהַפְרֵד מִן הָעַם לְעוֹלָם, שֶׁבְּכָל זְמַן
 רַחֲמֵי הַקּוּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הָעַם כְּלָם
 בְּאַחַד. (וְאֵין צְרִיךְ הָאָדָם לְפָרֵשׁ מִן הָעַם לְעוֹלָם) וְלִבְנֵי
 אֲמַרְתָּ בְּתוּךְ עַמִּי אָנֹכִי יִשְׁבֶּת, וְלֹא
 רוּצָה לְהַפְרֵד מֵהֶם, כְּמוֹ שַׁעֲשִׁיתִי עַד

לָהּ, וְלֹא לְבַעֲלָהּ. וּמֵאַתֶּר דְּנוֹקְבָא אֶתְקַשְׁר, וּמֵאֵן
דְּאֶתְקַשְׁר בְּנוֹקְבָא, מוֹתָא אֲזַדְמַנַּת קַמִּיהּ. מֵנָּה לָן
דְּלָה אֶתִּיהֵיב, דְּכַתִּיב אֶתְ חוֹבְקַת בֵּין.

תָּא תָּזִי, בְּאַבְרָהָם פְּתִיב (בראשית יח) שׁוּב אָשׁוּב אֵלֶיךָ,
וְלֹא אֵלֶיךָ, אֵלֶיךָ וּדְאִי, בְּךָ אֶתְקַשְׁר, וְלֹא
בְּנוֹקְבָא. מֵאֵן דְּאֶתִּי מִסְטָרָא דְּנוֹקְבָא, מוֹתָא
אֶקְדִּים לְרַגְלוֹי. וְתַעַל וְתִשְׁפִּיבְהוּ עַל מַטַּת אִישׁ
הָאֱלֹהִים, בְּגִין דְּתַמָּן חֶמַת קְדוּשָׁה עֲלָא מִכְּלָא.

וַיֹּאמֶר לָהּ הַשָּׁלוֹם לָךְ הַשָּׁלוֹם לְאִישׁךָ הַשָּׁלוֹם
לְיָלְד. מִכָּאֵן, דְּהִיא עֶקְרָא דְּבֵיתָא, וְלֹא
עוֹד אֶלָּא דְּאִיהִי אֲזֻלַּת אֲבַתְרִיהּ, וְלֹא בַעֲלָהּ. וַיִּגַּשׁ
יַחְזִי לְהַדְרָפָה הָא אוֹקְמוּהָ.

וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים הֲרַפָּה לָהּ. מָאִי שָׁנָא הָכָא
דְּאָמַר אִישׁ הָאֱלֹהִים, וְכַד הוּא בְּמַתָּא
אֶלִישָׁע. אֶלָּא הָכָא וּדְאִי אִישׁ הָאֱלֹהִים, דְּהָכָא (כ"א)

 לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

הַנִּקְבָּה, הַמּוֹת מְקַדִּים לְרַגְלוֹי. וְתַעַל
וְתִשְׁפִּיבְהוּ עַל מַטַּת אִישׁ הָאֱלֹהִים, מִשּׁוּם
שְׁשָׁם רְאֵתָה קְדוּשָׁה עֲלִינָה מִהַכֵּל.

וַיֹּאמֶר לָהּ הַשָּׁלוֹם לָךְ הַשָּׁלוֹם לְאִישׁךָ
הַשָּׁלוֹם לְיָלְד. מִכָּאֵן שְׁהִיא עֶקְר הַבַּיִת,
וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שְׁהִיא הִלְכָה אַחֲרָיו, וְלֹא

שָׁל נִקְבָּה. וּמִי שְׁמַתְקַשְׁר בְּנִקְבָּה, הַמּוֹת
מִזְמָן לְפָנָיו. מִנֵּינ לָנוּ שְׁלָה הוּא גַתָּן?
שְׁכַתוּב אֶתְ חוֹבְקַת בֵּין.

בְּאֵרָה, בְּאַבְרָהָם פְּתוּב (בראשית יח) שׁוּב
אָשׁוּב אֵלֶיךָ, וְלֹא אֵלֶיךָ. אֵלֶיךָ וּדְאִי, בְּךָ
נִקְשַׁר, וְלֹא בְּנִקְבָּה. מִי שְׁכָא מַעַד